

[Gruw](#) je relativno novi riječki klub, ali stari, tradicionalni, klupski prostor. Pripadnici mnogih generacija Riječana i stanovnika okolnih mjesta zasigurno su barem jednom zakoračili u Točku i otišli s duboko urezanim dojmovima, bili oni loši ili dobri. Nakon Točke, prostor je doživio „kulturnu depresiju“ i unazadio se narodnjacim koji su kao zarazna bolest poharali Rijeku - nisam ni upamtio ime koje je u tom razdoblju nosio. Očito mi je svijest potisnula u podsvijest ono o čemu nije htjela znati. Otkako se Gruw otvorio ne ide mu baš najbolje, tj. nije baš dobro posjećen ili ja jednostavno nisam još (do subote!!!) doživio neku veću posjećenost. Bila mi je nevjerojatna glasina da je čak i za novu godinu bio prazan iako je Masa:Crew bila organizirala *d'n'b party*. Nego, da pređem na stvar...

U subotu 22. 05. poznati srpski techno DJ, [Marko Nastić](#), gostovao je ponovo u Rijeci, točnije u Gruwu. S njime je nastupio i zagrebački *Little G* za kojeg nikad prije nisam čuo, ali vodi me neki osjećaj da će uskoro izaći iz anonimnosti. On je odradio vremenski veći dio „posla“ jer je zagrijavao ljude prije i hladio ih nakon Nastića. Oboje su miksali na gramofonima - živjele plasitka i igla! Živjela analogija, retro i old schoo!!!

Kako me Nastić još nijednom nije iznevjerio, tako sam i ovaj put došao na *party* pun očekivanja. Kad sam došao ispred Gruwa već je bio prošao jedan sat iza ponoći. Ispred kluba su sjedili nikotinski ovisnici jer je stupio na snagu novo/stari zakon o (ne)pušenju - ljudi prestanite pušiti, to Vam je optimalno rješenje!!! Pošto me cigarete ne zanimaju, a čakule u

to doba još manje, odmah sam ušao u klub. Little G je već dobro zagrijao prisutne koji su ugodno popunili veći dio Gruwa ispod DJ pulta. Na suprotnoj strani i nije bilo baš puno ljudi tako da je bilo dovoljno prostora u bilo koje doba noći za one koje su se htjeli odmoriti. Po mojoj slobodnoj procjeni, kroz Gruw je te noći prošlo od 100 do 150 ljudi koji su stvorili ugodnu atmosferu kakvu najviše preferiram – bilo je dovoljno prostora za avangardni, vratolomni ples, nije se trebalo s nikim gurati ni graditi prostor kao u nogometu, omjer spolova je bio izjednačen, nije bilo vruće niti zadimljeno – hvala Vlado na prvom pametnom zakonu, hahahah...

 Nešto poslije dva sata, gramofone je preuzela „zvijezda“ večeri – Marko Nastić te je slijedećih tri sata rasturio Gruw. Njegovi su mixevi stimulirali moj sluh, a mozak mi je spontano odašiljao impulse što su se živcima prenosili do svakog mišića i poticali ih na reakciju. Sveukupno ludilo manifestiralo se neprestanim gibanjem moga tijela po naredbama i uputama divljega zvuka što se širio prostorom, a znoj me oblijevao iz sekunde u sekundu iako uopće nije bilo vruće. Marko je bio neuobičajeno ozbiljan na svom nastupu. Nije baš mijenjao izraz lica, ali izražavao se muzički vrlo promjenjivo i nestabilno. Bilo je tu dinamike u glasnoći i ritmu, učestalih varijacija u svakoj novoj stvari koju je

umiksavao te nestandardnih prijelaza, ali i onih čiju budućnost možete proniknuti... Da bi

pokazao svoje umijeće i inovativnost, pred sam kraj svoga nastupa, umiksao je neki jazz s toplim, organskim zvucima trube, basa, gitare i bubnja. Light show je dodatno začinio vizualni dojam. Neka čudna svjetla bila su postavljena između DJ pulta i šanka što se nalazio ispod - mislim da su to bile led diode. One su emitirale vrlo jaku, ponekad zasljepljujuću svjetlost, mijenjale su boje i palile se naizmjenice

stvarajući mi razne doživljaje. U nekim trenucima osjećao sam kao da se nalazim u tunelu ili na aerodromu, a u drugom trenu kao u spotu neke američke pop-rock zvijezde poput Madonne ili Lenny Kravitz... Nakon Nastića, Little G je lagano otpratio posjetitelje nježnim deep minimalom i time obavio svoju zadaću do kraja. Slijedio je tako dobar *after party* do kasnih popodnevnih sati kakvog u Rijeci nisam doživio već godinama (Nećemo o tome, hehe!)

Svaki put kad pomislim da u Rijeci ne postoji rave publika, na svu moju radost, pokaže se upravo suprotno. Rave pokret u Rijeci ipak nije izumro, ali očito ljudima više nije do

progressive house-a i d'n'b. Zahvaljujem se organizatorima [Music Department +](#) i klubu Gruw. Mislim da bi prije ljeta i zatvaranja, tj. riječkog „ljetnog sna“, trebali organizirati još neki techno party!!!

Tekst: Nikica Karas

Fotografije: Martina Peršić